

Sygn. akt II Ca 1196/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Czarnecka (spr.)

Sędziowie: SSO Anna Kulczewska-Garcia

SSR del. Jerzy Wiewiórka

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Nadolska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej E. C. reprezentowanej przez matkę P. N.

przeciwko M. C.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 5 września 2013 r.

sygn. akt III RC 242/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1 i 3 w ten sposób, że:

a. zasądzoną w punkcie 1 rentę alimentacyjną obniża do 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie;

b. wskazaną w punkcie 3 kwotę obniża do 60 zł;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. nie obciąża powódki kosztami sądowymi poniesionymi przez pozwanego w instancji odwoławczej.

/-/ A. Kulczewska - Garcia/-/ A. Czarnecka/-/ J. Wiewiórka

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka E. C. reprezentowana przez matkę P. N. domagała się od pozwanego M. C. podwyższenia renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 marca 2008 r. (sygn. akt III RC (...)) z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniej powódki do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 10 maja 2013r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia

terminu płatności którejkolwiek z rat, a ponadto zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych oraz nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wyrokiem z dnia 5 września 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 242/13 Sąd Rejonowy w Pile: w punkcie 1 – zasądził od pozwanego M. C. na rzecz małoletniej E. C. rentę alimentacyjną w wysokości 500 zł miesięcznie płatną do rąk matki P. N. do dnia 10 każdego miesiąca z góry, począwszy od 10.05.2013 r., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności rat wymagalnych po dniu 10.09.2013 r., w miejsce renty alimentacyjnej w wysokości 300 zł zasądzonej w wyroku Sądu Rejonowego w P.z dnia 13.03.2008 r. w sprawie III RC (...); w punkcie 2 – w pozostałym zakresie powództwo oddalił; w punkcie 3 – kosztami postępowania obciążył pozwanego i nakazał ściągnąć od niego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pile 120 zł tytułem kosztów sądowych; w punkcie 4 – wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności; a w punkcie 5 – wyrokowi w pkt 1 nadał klauzulę wykonalności.

Podstawę orzeczenia Sądu Rejonowego stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Małoletnia E. C. ur. w dniu (...) jest dzieckiem P. N. oraz pozwanego M. C..

Wyrokiem z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie XIV C (...) Sąd Okręgowy w P. XIV Wydział Cywilny w P. zasądził od M. C. rentę alimentacyjną dla małoletniej E. C. w wysokości 200 zł miesięcznie. Wyrokiem z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie III RC (...) Sąd Rejonowy w P. zasądził od M. C. na rzecz małoletniej powódki E. C. podwyższoną rentę alimentacyjną w wysokości 300 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 marca 2008 r. płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca do rąk matki P. C. z ustawowymi odsetkami w razie opóźniania w płatności którejkolwiek raty w miejsce alimentów zasądzonych w sprawie XIV C (...).

Małoletnia E. C. liczyła wówczas 6 lat. Matka małoletniej powódki P. C. (obecnie C.-N.) miała wówczas na utrzymaniu jedynie E. C.. Uczęszczała na kurs przygotowania zawodowego i uzyskiwała z tego tytułu kwotę 653,20 zł. Ponadto otrzymywała zasiłek rodzinny w kwocie 64 zł. Jej wydatki związane z zajmowanym mieszkaniem, w tym za użytkowanie mediów wynosiły łącznie 425 zł plus 390 zł/rok za zakup opału. Nadto matka powódki wydatkowała 56 zł na zakup biletu miesięcznego, kwotę 146,38 zł/m-c za pobyt powódki w przedszkolu oraz kwotę 24 zł/m-c za lekcję języka angielskiego, na które uczęszczała małoletnia E. C.. W związku z tym, iż małoletnia powódka leczyła się u laryngologa i alergologa, P. C. (obecnie C.-N.) ponosiła koszty zakupu niezbędnych lekarstw. Pozwany pracował w tym czasie jako kierowca za miesięcznym wynagrodzeniem 1.200 zł netto. Z uwagi na jego stan zdrowia, korzystał z rehabilitacji, na co wydatkował miesięcznie 70 zł. Kupował również sprzęt rehabilitacyjny. Zamieszkiwał w T. w mieszkaniu rodziców. Łożył na utrzymanie lokalu 280 zł/m-c. wynajmowanym za kwotę 700 zł/m-c lokalu. Spłacał zobowiązania kredytowe w kwotach 47,50 zł/m-c i 115 zł/m-c.

Pozwem z dnia 25 sierpnia 2011 r. wniesionym w sprawie III RC (...) małoletnia powódka E. C. działająca przez matkę P. C. (obecnie C.-N.) domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych w sprawie III RC (...) z kwoty 300 zł do kwoty 550 zł/m-c. Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2012 r. Sąd Rejonowy w P. oddalił powództwo z dnia 25 sierpnia 2011 r.

Małoletnia E. C. liczyła wówczas 9 lat. W tym czasie P. C. (obecnie C.-N.) pracowała w (...) Sp. z o.o. w P. na stanowisku referenta ds. kadr, gdzie uzyskiwała miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1.072,10 zł/m-c. Na utrzymaniu miała wyłącznie małoletnią powódkę. Wobec matki powódki orzeczono lekki stopień niepełnosprawności. Pozwany posiadał orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, przebywał od kwietnia 2011 roku do czerwca 2011 roku na zasiłku chorobowym, spłacał kredyt po 150 miesięcznie, ZUS wydał decyzję o braku okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Pozwany wynajmował mieszkanie, za które płacił 300 złotych miesięcznie.

Aktualnie małoletnia powódka uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. Zamieszkuje wraz z matką i jej obecnym mężem. Na całkowite koszty utrzymania małoletniej składają się wydatki związane z kupnem wyprawki szkolnej (ok. 700 zł), wydatki na zajęcia dodatkowe (90 zł taniec, 80 zł basen), bilet miesięczny (37 zł). Małoletnia od lipca 2013 roku zamieszkuje wraz z matką i jej obecnym mężem w mieszkaniu TBS, którego zakup sfinansowany został z kredytu

hipotecznego – rata 500zł miesięcznie. Miesięczny czynsz w miesiącach od kwietnia do sierpnia wynosi 350zł, a od września do marca ok. 700zł. Koszty utrzymania mieszkania obejmują również rachunki za gaz i prąd – ok. 100zł miesięcznie. Matka powódki zatrudniona jest na stanowisku inspektora ds. kadr w spółce (...), z tytułu czego otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1322,79zł. Dochód matki powódki w 2012r. wyniósł 26 347,75zł. Matka powódki jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, koszty leczenia i zakupu leków wynoszą miesięcznie ok. 150zł. Obecny mąż matki powódki zarabia 2500zł, z czego 600zł uiszcza co miesiąc na rzecz swojego syna tytułem alimentów.

Pozwany obecnie zamieszkuje wraz rodzicami i młodszym bratem w T.. Pozwany jest kierowcą autobusu i utrzymuje się z wynagrodzenia, jakie otrzymuje z umów zlecenia.. Pozwany zatrudniony był na podstawie umowy zlecenia od marca do czerwca 2013r., kolejna umowa obowiązuje od sierpnia br. Nadto pozwany od stycznia do lutego 2013r. pracował w (...), z tytułu czego zarobił ok. 1500zł netto. Całkowity dochód wykazany przez pozwanego w roku 2012 wyniósł 4677,05gr. Pozwany jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. W utrzymaniu pomagają mu rodzice, ojciec z tytułu zatrudnienia otrzymuje miesięcznie ok. 1400zł. Pozwany nie jest zarejestrowany jako bezrobotny i nie figuruje w bazie osób poszukujących pracy, nie ponosi także żadnych wydatków na swoje utrzymanie. Urząd Pracy, w rejonie którego mieszka pozwany posiada kilka ofert pracy dla kierowców kat. B, C i D, pozwany poinformowany został o wolnych etatach, jednakże po dziś dzień nie podjął stałego zatrudnienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych oraz prywatnych, dokumentów zawartych w aktach sprawy pod sygn. III RC (...)i RC (...), zeznań matki małoletniej powódki oraz zeznań pozwanego.

Zgromadzone dokumenty nie budziły wątpliwości, co do ich autentyczności jak i prawdziwości zawartych w nich informacji, nie były też kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd uznał je za w pełni wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd Rejonowy dał wiarę w całości zeznaniom matki powódki albowiem są one spójne, logiczne, konsekwentne i miały pokrycie w dołączonych do akt dokumentach, nadto w zakresie ponoszonych wydatków nie zostały zakwestionowane przez drugą stronę.

Zeznaniom pozwanego Sąd Rejonowy dał wiarę w części, w jakiej zostały poparte materiałem w postaci dokumentów.

Przystępując do rozważań nad ustalonym przez siebie stanem faktycznym Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności przywołał i rozważył wynikające z treści art. 138 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. przesłanki podwyższenia świadczeń alimentacyjnych.

Sąd Rejonowy wskazał, że w rozpoznawanej sprawie porównał stan istniejący w momencie wydania wyroku ustalającego wysokość alimentów wydanego przed Sądem Rejonowym w Pile w dniu 13 marca 2008 r. w sprawie sygnatura akt III RC (...), ze stanem istniejącym w chwili orzekania o ich podwyższeniu, jak również wziął pod uwagę także okoliczności podnoszone przez strony w sprawie III RC (...), i na tej podstawie stwierdził, że doszło do zmiany stosunków uzasadniających zmianę wysokości renty alimentacyjnej należnej powódce.

Sąd Rejonowy wskazał, że od ustalenia poprzedniej wysokości alimentów upłynął znaczny okres 5 lat i w okresie tym bezspornie zwiększyły się potrzeby powódki wynikające przede wszystkim z faktu dorastania i uczęszczania do czwartej klasy szkoły podstawowej. Sytuacja materialna matki powódki od 2008 roku uległa poprawie.

W ocenie Sądu Rejonowego sytuacja M. C. – ojca powódki, w porównaniu ze stanem w chwili poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej tj., w 2008 roku uległa pogorszeniu, w takim zakresie, że nie ma on stałego zatrudnienia, pracuje na umowy zlecenie, natomiast jest to sytuacja lepsza, niż miał pozwany w dacie orzekania o oddaleniu powództwa w styczniu 2012 roku.

Sąd Rejonowy stwierdził, że kwotę alimentów ustalić należało nie na podstawie przedstawionych przez pozwanego zarobków, a możliwości zarobkowych pozwanego. Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Powiatowy Urząd Pracy

w T., a także licznymi ofertami pracy przedstawionymi przez stronę powodową, na terenie, gdzie zamieszkuje pozwany poszukiwani są kierowcy kat. B,C i D. Wynagrodzenia przedstawione w ww. ofertach kształtują się na poziomie od 3000zł do 7000zł. Pozwany nie przedstawił żadnego zaświadczenia lekarskiego, które pozwalałoby stwierdzić, iż nie może podjąć zatrudnienia. Pozwany nie zarejestrował się jako bezrobotny, nie poszukuje pracy, z czego wynika, że albo aktualnie pracuje, albo też świadomie uchyła się od podjęcia pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy przyjął, iż od czasu zasądzenia renty alimentacyjnej w wysokości 300 zł na rzecz powódki, wzrosły koszty jej utrzymania. Koszty te obejmują wydatki zasadne z uwagi na ich wiek, stopień rozwoju i potrzeby związane edukacją. Aktualne wydatki na małoletnią to 90 +80 (taniec, basen)+ 37 (bilet) +30 (telefon) + 185 (średnia miesięczna opłata za czynsz przy uwzględnieniu 3 osób) + 58 (wydatek na zakup wyprawki szkolnej na cały rok w przeliczeniu miesięcznym) co daje kwotę 480 złotych miesięcznie , do czego należy doliczyć wyżywienie dziecka, zakup bieżących przyborów szkolnych, ubrań, opłat szkolnych, zapewnienie rozwoju kulturalnego. Sąd ustalił, iż realne możliwości zarobkowe pozwanego są większe, niż w dacie wydania wyroku oddalającego powództwo. Przy ustalaniu wysokości renty alimentacyjnej od ojca Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że to matka sprawuje bezpośrednią opiekę nad powódką i to ona ponosi większy koszt utrzymania powódki. Sąd nie uwzględnił twierdzeń pozwanego, iż ten chciałby spełnić swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania, bo nie jest to możliwe z uwagi na znaczną odległość między T. a P..

Z uwagi na powyższe renta alimentacyjna w wysokości 500 zł na rzecz córki znajduje, zdaniem Sądu Rejonowego, uzasadnienie w usprawiedliwionych potrzebach powódki oraz w możliwościach zarobkowych zobowiązanego i stanowi około 50 % kosztów jej utrzymania.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.10.90.594 j.t.), w związku z art. 13 uoks i art. 22 k.p.c. O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z dyspozycją art. 333 § pkt 1 k.p.c., zaś o klauzuli wykonalności na podstawie art. 1082 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę przez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu orzeczeniu apelujący zarzucił:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 138 k.r.o. przez uznanie, iż w przedmiotowej sprawie zaszyły podstawy do podwyższenia alimentów, w sytuacji gdy takie twierdzenie nie jest zasadne, albowiem już pobieżna analiza materiału dowodowego oraz przepisów prawa, w tym także w szczególności treści zeznań pozwanego pozwala stwierdzić, że:

- a. sytuacja pozwanego życiowa i zdrowotna w ogóle nie uległa polepszeniu,
- b. doszło do jeszcze większego pogorszenia się stanu zdrowia pozwanego,
- c. powódka nie wykazała, że doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.,
- d. Sąd I instancji błędnie nie uwzględnił, że powódka w porównaniu z poprzednią rozprawą o podwyższenie alimentów, w której powództwo oddalono, ma jeszcze lepszą sytuację finansową, co w pełni potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy,

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, co ostatecznie skutkowało wydaniem nieprawidłowego w sprawie rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu złożonego środka odwoławczego apelujący wskazał, że w porównaniu ze stanem faktycznym z ostatniej rozprawy jego sytuacja uległa pogorszeniu. Apelujący wskazał, że nie osiąga żadnych dochodów z tych samych, co uprzednio przyczyn, tj. jest człowiekiem niepełnosprawnym, przebywał na zasilku chorobowym, okresowo co 2-3 miesiące ze względu na istotne zmiany chorobowe w kręgosłupie podejmuje wyjazdy na zlecenie, zamieszkuje wspólnie ze swoimi rodzicami, dokładając im kwotę 150-200 zł miesięcznie (jeżeli jest w stanie). Apelujący wskazał też, że sytuacja powódki jest jeszcze lepsza niż ta, która istniała podczas ostatniej rozprawy. Nadto podał, że chciałby spełnić swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka w formie osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie.

Matka małoletniej powódki wniosła o oddalenie apelacji. Podniosła, że apelacja jest sfalszowana i zawiera nieprawdziwe informacje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się częściowo zasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w większości prawidłowe, choć niepełne ustalenia faktyczne, poparte zgromadzonym materiałem dowodowym i ustalenia te, z zastrzeżeniami wskazanymi w dalszej części uzasadnienia, Sąd Okręgowy przyjmuje jako własne. Sąd Odwoławczy nie w pełni podzielił wyprowadzone z tych ustaleń wnioski oraz przeprowadzoną w postępowaniu pierwszoinstancyjnym ocenę jurydyczną niniejszej sprawy i w konsekwencji dokonał samoistnej oceny z punktu widzenia prawa materialnego prawidłowych ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego, uzupełnionych ustaleniami własnymi, dochodząc - na podstawie przeprowadzonej subsumcji - do konkluzji, że orzeczenie wymaga zmiany.

Na wstępie Sąd Okręgowy stwierdza, że w świetle stanowiska zajętego przez pozwanego (k. 125 i elektroniczny protokół rozprawy apelacyjnej k. 145), całkowicie gołosłowny okazał się zarzut powódki, że podpis pozwanego na apelacji został sfalszowany.

Częściowo zasadny był zarzut naruszenia przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, zgodnych z zasadami logiki i doświadczenia życiowego w zakresie sytuacji obu stron, z wyjątkiem możliwości zarobkowych pozwanego. Apelujący nie przedstawił żadnych argumentów podważających ustalenia Sądu w części zaaprobowanej przez Sąd Okręgowy. Co do ustalenia możliwości zarobkowych zobowiązanego, wskazać należy, że pozwany mieszka w okręgu obciążonym dużym bezrobociem, jest z zawodu gastronomem, ale od lat wykonuje zawód kierowcy, posiadając do tego kwalifikacje kat. D tj. do prowadzenia autobusów. Jednocześnie pozwany jest uznany za niepełnosprawnego w stopniu lekkim i ma obniżoną zdolność do pracy (k. 18). Zatem analizując zawarte w aktach sprawy oferty pracy dla kierowców należało podejść do nich z odpowiednią dozą krytycyzmu, ponieważ nie uwzględniają one wskazanych powyżej ograniczeń pozwanego w zakresie stanu zdrowia i kwalifikacji. Tymczasem Powiatowy Urząd Pracy nie dysponuje ofertami dla częściowo niepełnosprawnego gastronomo i kierowcy oraz osób bez kwalifikacji, a inne wskazywane nie są dostosowane do możliwości pozwanego (51-52). Wprawdzie nie sposób uznać, że pozwany nie ma żadnych możliwości zarobkowych poza wykonywaną obecnie pracą na 1/2 etatu, ale nie można też zaakceptować stanowiska Sądu I instancji, że do sytuacji pozwanego przystają oferty pracy z wynagrodzeniem oscylującym pomiędzy 3.000 a 7.000 zł miesięcznie (k. 118). Sąd Rejonowy ostatecznie uchylił się od ustalenia konkretnej kwoty możliwości finansowych pozwanego. Zdaniem Sądu Okręgowego, przy uwzględnieniu zwiększenia aktywności pozwanego celem uzyskania dodatkowego wynagrodzenia z pracy w charakterze pracownika bez kwalifikacji, choćby dorywczo, możliwości te kształtują się na poziomie około 1000 zł.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenie prawa materialnego – art. 138 k.r.o., Sąd Okręgowy stwierdza, że zasługiwał on częściowo na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka domagała się podwyższenia renty alimentacyjnej. Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z kolei

art. 135 § 1 k.r.o. stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W doktrynie powszechnie się przyjmuje, że przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga zatem porównania stanu istniejącego w dacie ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego ze stanem istniejącym aktualnie.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy trafnie uznał, iż odnieść należy się do wyroku Sądu Rejonowego z 13 marca 2008r. sygn. III Rc 52/08, a zatem do orzeczenia, w którym ostatnio ustalono obowiązek alimentacyjny pozwanego. Rację miał też Sąd I instancji, że sytuacja obu stron uległa zmianie, którą zakwalifikować należy jako istotną w rozumieniu art. 138 k.r.o. Zaznaczyć trzeba, że apelujący akcentuje znaczną poprawę sytuacji matki małoletniej. Wprawdzie okoliczność ta jest niewątpliwa, ale nie ma istotnego znaczenia w sprawie, w której **ustaleniu podlega wysokość obowiązku alimentacyjnego ojca**, który uczestniczy jedynie w pokrywaniu części uzasadnionych potrzeb finansowych dziecka. Tymczasem wzrosły usprawiedliwione potrzeby uprawnionej od daty poprzedniego wyrokowania, skoro upłynęło pięć lat, powódka uczęszcza do szkoły i jest w okresie intensywnego rozwoju. Sąd Rejonowy nie wskazał wprawdzie łącznej kwoty wszystkich uzasadnionych potrzeb powódki, ale wskazana przez matkę powódki w trakcie postępowania apelacyjnego kwota w wysokości około 1700 zł miesięcznie, przy uwzględnieniu wszystkich podanych wydatków, łącznie z partycypacją w utrzymaniu mieszkania, których pozwany nie kwestionował, nie wydaje się wygórowana.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy jednak także od zarobkowych możliwości zobowiązanego. W orzecznictwie powszechnie się przyjmuje, że przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (zob. uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86).

Dochody faktycznie uzyskiwane przez pozwanego w okresie od wyroku Sądu Rejonowego 13 marca 2008r., ustalającego alimenty na kwotę 300 zł miesięcznie niewątpliwie uległy obniżeniu. Pozwany nadal pracuje jako kierowca, ale nie na podstawie umowy o pracę na pełen etat, lecz po likwidacji zakładu pracy w 2010r., podjęciu pracy w nowym zakładzie na podstawie umowy zlecenia, zatrudniony jest obecnie w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 637,47 zł netto. Pozwany, który swoje obowiązki wobec córki realizuje wyłącznie w formie finansowej, winien wykazać większą aktywność w celu znalezienia dodatkowej, choćby dorywczej pracy, nie wymagającej kwalifikacji zawodowych, aby uzyskać dochód umożliwiający w większym stopniu partycypowanie w utrzymaniu córki.

Mając na uwadze powyższe, a w szczególności wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez pozwanego jak i możliwość podjęcia przez niego dodatkowego zatrudnienia i fakt, że rodzic obowiązany jest podzielić się ze swoim dzieckiem nawet niewielkim dochodem, stwierdzić należy, że pozwany obecnie jest w stanie łożyć na utrzymanie powódki kwotę o 100 zł wyższą od dotychczasowej tj. 400 zł miesięcznie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok orzekając jak w punkcie I sentencji. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy apelację na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił (pkt II sentencji).

O kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. art. 391 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. jak w punkcie III wyroku. Z uwagi na charakter roszczenia – renta alimentacyjna dla małoletniego dziecka, Sąd Okręgowy uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przewidziany w art. 102 k.p.c. uzasadniający nie obciążanie małoletniej kosztami.

/-/ A. Kulczewska - Garcia/-/ A. Czarnecka/-/ J. Wiewiórka